

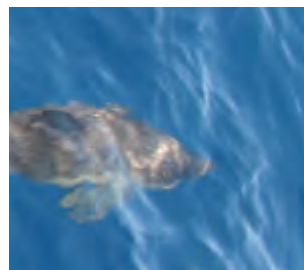
Enkele reis Kapingamarangi

Henk de Velde over zijn
nieuwe tocht

Foto: © Ruud Kattenberg

--- Mischa Heemskerk over de Archipelago --- Hobiefeest in
's Gravenzande --- Op rantsoen naar Cork --- Record in de Fastnet ---
Boord aan boord met de koning --- Plus: Foto's, slideshows en filmpjes!

Kleurrijk

Blauw. Wit. Dat zijn de overheersende kleuren in de watersport. En oke, af en toe waagt iemand zich aan een streepje rood of geel. Kleuren weerspiegelen mentaliteit. Blauw en wit staan voor gewoon doen, niet opvallen, binnen gebaande paden blijven. Helemaal niks mis mee, maar het is wel een verademing als je eens een kleurrijk iemand treft.

Iemand als Henk de Velde bijvoorbeeld. Waar Henk, daar reuring. Allereerst zorgt hij ongewild altijd voor discussie. Het is zwart-wit: je bent of warm aanhanger of fel tegenstander van Henk. Een tussenweg lijkt niet mogelijk.

Criticasters ergeren zich steevast groen en geel aan zijn projecten en beweren dat die zijn mislukt, ondanks alle sponsorgeld.

De aanhangers lijken vooral bewonderaars die alles door een roze bril zien en in wier ogen Henk niets fout kan doen. Beide kampen hebben wel eens de neiging een beetje door te slaan. Kennelijk roept De Velde dat op. Fascinerend.

Wij van *Zilt* zijn beroepshalve in hem geïnteresseerd, maar dat heus niet alleen. We kennen Henk in de eerste plaats als een 'aardige gozer', een kwalificatie die genoeg zegt, en als zeiler. Dat scheidt een band. Daarbij is hij een fantastisch verteller. Praat met Henk en je hebt een verhaal. En hij staat natuurlijk garant voor steeds weer nieuwe avonturen.

Zilt

10/2007

Hij is iemand die niet alleen praat over droomreizen, maar ze ook daadwerkelijk onderneemt en immer zijn eigen weg bewandelt. Dat daarbij dingen soms fout gaan is onvermijdelijk.

Waar we zeker niet omheen kunnen is het indrukwekkende aantal zeemijlen dat hij op zijn log heeft staan. Alleen al daarom is het vanzelfsprekend om De Velde te volgen.

Vandaar ook dat we aan de vooravond van zijn nieuwe tocht Henk opzochten aan boord van trimaran en zijn verhaal optekenden.

Hij is tenslotte onze eigen Joshua Slocum of Bernard Moitessier. In 2099, wanneer zeilredacteuren een terugblik op de voorbije eeuw zullen samenstellen, zal het gros van de zeilnamen vergeten zijn. Slechts enkele blijven achter in het filter der vergetelheid. De naam Henk de Velde zal daar beslist een van zijn. Een zeiler die kleur geeft aan het zeillandschap. Het zou saai zijn als die er niet was. Naar eigen zeggen vertrekt Henk begin september voorgoed, maar wij zijn ervan overtuigd dat we nog veel van hem zullen horen.

De *Zilt*-bemanning

Zo lees je *Zilt* gemakkelijk

Download om te beginnen de jongste versie van de Acrobat Reader. Op dit moment is dat versie 8.1. Je vindt een link linksonderaan de website www.ziltmagazine.nl. Met enkele knoppen op de pagina's kun je vlot bladeren en filmpjes bekijken. Een overzicht van die knoppen vind je [hier](#).

An aerial photograph capturing a catamaran race in the Archipelago Raid. The water is dark blue with white, churning wakes from the boats. Several catamarans are visible, each with a distinct sail design. One boat in the center has a sail with red, white, and green sections. The boats are spread out across the frame, moving in various directions, creating a dynamic scene of competition.

foto: © Thierry Martinez

Fotograaf Thierry Martinez is altijd goed voor een bijzondere plaat. Dit keer circelde de Fransman boven de catamaranvloot in de Archipelago Raid.

Download deze foto als bureaublad

DOWNLOAD

2 Kleurrijk

Over blauw, wit en iemand die het zeillandschap kleur geeft.

4 Download

Een wereldplaat voor je bureaublad.

8 'We zijn echte racemonsters'

Cat-crack Mischa Heemskerk over de Archipelago en de samenwerking met Bas Tentij.

10 Enkele reis Kapingamarangi

Henk de Velde gaat weg en komt niet meer terug. Althans... Een lang gesprek.

22 Hobie feest

'S Gravenzande was even hotspot voor het EK Hobie.

24 Corkdroog

Het verhaal van 700 mijl, 5 liter water en 12 blikjes cola...

30 Tsja...

De schipper en ontwerper van de gloednieuwe Open 60 Pindar kijken beteuterd.

32 Jolly Good

De Cowes Week, very British.

34 Fastnet's Fastest

Net gevestigd: een nieuw record in de Fastnet.

3 1000 Mijl: basis gelegd

De nieuwe duohanded op de Noordzee.

40 Helemaal Radiaal

Veel geLaser voor de Scheveningse kust.

42 Boord aan boord met de koning

De Spaanse koning Juan Carlos brengt het zeilen onder de aandacht. Nu Willem-Alexander nog...

48 Zilte Spullen

Nieuws van de zeilmarkt.

50 Zilte Zintuigen

Biesboschbuien.

52 Aangewaaid

Jullie eigen zeilbeleving.

56 Zilte Wereld

Oh, zijn jullie dááár! Kijk op de kaart, zoom in en volg *Zilt*-zeilers op de zeven zeeën.

60 Weer & Wind

Storm, windstilte of een lekker lopend windje?
Het zeilersweerbericht door Henk Huizinga.

62 Bemanningslijst

Zilt
10/2007

'We zijn echte racemonsters...'

foto: © Gunnar Larsen

Open catamaranzeiler Mischa Heemskerk (33) is niet alleen snel rond de boeien, ook in langeafstandsraces is hij met grote regelmaat vooraan te vinden. Nadat hij eerder dit jaar een 500 mijls race won in de Verenigde Staten, noteerde Mischa op 3 augustus met Bastiaan Tentij (19) een 2e plaats in de Archipelago Raid, de prestigieuze meerdaagse race waarin Zweedse rotsen een even grote tegenstander zijn als je zeilende concurrenten.

Over zijn jongste prestatie

'Die tweede plaats in de Archipelago Raid was een enorme prestatie voor ons. Ik had eerder mee gedaan. De eerste keer zonk ik op dag twee en de andere keer op dag anderhalf...'

Over de Archipelago Raid

'Het is een echte endurance race. We startten soms om 4 uur 's ochtends en finishten om 10, 11 uur 's avonds. En zo gaat dat vijf dagen achter elkaar...'

Over de navigatie

'Je gaat met 25 knopen tussen de rotsen door en ondertussen moet je met de kaart in je hand bepalen waar je wel of niet tussendoor kunt...'

Over de voorbereiding

'Die bestond er vooral uit dat ik tweehonderd keer per dag tegen mezelf zei dat ik er geen zin in had...'

Over de boot

'We varen met een Formule 18. Voordewind hebben we 42 vierkante meter zeil. Je haalt dan snelheden van 25, soms 30 knopen...'

Over hun motto

We hebben de kreet verzonnen:
'No guts, no glory. No crash, no story...'

Klik hier en luister naar
het Zilt-gesprek

Enkele reis Kapingamarangi

Klik hier en luister naar het eerste deel van het interview met Henk de Velde

Het verborgen zijkanaaltje van het Amsterdamse IJ lijkt in niets op een jachthaven. Van de jachten die er liggen stonden er slechts weinig ooit in een kleurige folder. In plaats daarvan hangt er een ondefinieerbare sfeer van avontuur en verwachting tussen de oude loodsen. Misschien wel daarom is dit de plek waar vrijwel alle reizen van Henk de Velde begonnen. Ook nu bereidt hij zich hier voor op een volgend vertrek. Een reis zonder einde, als het aan Henk ligt. Zilt stapte aan boord van de Juniper en sprak met Nederlands bekendste zeiler over zijn plannen...

De defintieve vertrekdatum 'ergens begin september' nadert snel. De *Juniper* staat nog op de wal en ziet er smetteloos uit. De rompen en het onderwaterschip staan vers in de verf, de zonnepanelen zijn geïnstalleerd en de nieuwe stuurautomaat zit op zijn plek. Nog twee dagen en de boot wordt weer te water gelaten. Henk de Velde schuift achter zijn kajuittafel en begint te vertellen. De wereldkaart ligt voor hem.

We pakken de draad op in december 2004, het moment waarop Henk IJmuiden binnenloopt na zijn tocht door het poolijs. Al tijdens de overwintering in het hoge noorden zijn er nieuwe plannen ontstaan, vertelt Henk: "maar mijn beste kans was toen om met de verbouwde *Campina* nog een keer naar het noorden te gaan. De media waren geïnteresseerd. Meer dan ooit. Ik had de boot, ik had zelfs al snel een sponsor voor een nieuwe motor."

De omslag komt als een TV productie-maatschappij de reis wil sponsoren. Als tegenprestatie moet er echter regelmatig een week lang een bekende Nederlander aan boord zijn. "Patty Brard stond boven aan de lijst..." Henk beredeneert dat 56 dagen van de 365 met

een BN'er opgescheept zitten misschien nog wel meevalt, maar rijdt toch elke keer met met een steen in zijn maag van Hilversum naar IJmuiden. "Ik voelde me er niet lekker onder..."

Terug naar toen?

Uiteindelijk blaast Henk de onderhandelingen af. Niet alleen omdat hij het 'te veel kermis' vond worden, maar ook omdat er al een 'plan B' was. "En dat is wat ik nu aan het doen ben. Vrijer. Een eigen boot. Zonder sponsors. En met een multihull." Terug dus naar de *Orowa*, de eerste boot waarmee Henk met vrouw en later zoon Stefan over de wereld zwierven? Henk ziet die overeenkomst zelf ook. "Stel dat ik niks had gespaard, dan was het zelfs gewoon weer een Wharram catamaran geworden." Dus ook weer terug naar de 'Vertrekker van toen? Henk: "Ginny, mijn ex-vrouw, zegt dat ik 25 jaar terug ga. Afmaken wat ik toen begonnen ben. Vertrekker zijn..."

Henk beschrijft de paniek die zich van hem meester maakte toen zijn telefoon een week geleden werd gestolen. "Zo ben ik al gebakken aan datgene wat ik niet wil. Dat was het moment waarop ik mij realiseerde dat het tijd wordt om weg te gaan. Ook tijdens een reis heb je verplichtingen, maar dat is anders dan vierentwintig uur per dag met zo'n ding rondlopen." Henk twijfelt nog of hij zijn, inmiddels nieuw aangeschafte, telefoon straks ritueel overboord zal gooien of weggeeft.

Juniper

De trimaran *Juniper* werd in 1983 gebouwd en is 'in onze kringen' een wereldberoemde boot. Begin 2006 belt Henk met ontwerper Chris White voor iets heel

anders en hoort dat de boot, waar hij al bijna 25 jaar belangstelling voor had, te koop is. "Ik was toen eigenlijk niet op zoek naar een boot, maar het zaadje was gelegd. Dit past bij mij, houtepoxy, laag, geen drijvende caravan, in perfecte staat en laag in onderhoud. Met gewoon rond-de-wereld-toeren heeft dit schip geen budget nodig. Als ik de *Campina* had gehouden was het een duur schip geworden. Daar zat veel te veel apparatuur in, Zoals in de meeste boten..."

'Dat gaat het worden'

Tijdens Henk's maandenlange eenzame overwintering in het ijs, lag er vaak een ANWB atlas op tafel. Dan wees ik naar Tiksi en dacht: 'ze kunnen zeggen wat ze willen, maar je bent wel daar...'

In de beginfase van zijn nieuwe plan heeft Henk niet direct bestemmingen in zijn hoofd. "Ik wist wel dat ik nog een keer terugwilde naar de Bering Zee. Daar heb je zo'n twintig eilanden liggen, die ik wil bezoeken. Met het kopen van dit schip wist ik dat ik de noordoostelijke of noordwestelijke passage door het ijs wel kan vergeten. Hij kan niet door het ijs, maar wel náár het ijs."

Hoewel het plan nog niet in detail rond is, begint Henk zijn vertrek voor te bereiden. Tussen de 4000 boeken die naar zijn zoon Stefan verhuizen, vindt hij drie boekjes van Boudewijn Büch over eilanden. "En toen dacht ik: 'dat gaat het worden!' Bouvet eiland, Sint Paul en het eiland – alleen maar om zijn naam – Kapingamarangi. Kapingamarangi... En zo ontstond het plan: 'Eilanden waar Boudewijn Büch graag heen was gegaan'."

Klik hier en luister naar het tweede deel van het interview met Henk de Velde

Route van

We zien nog net voldoende in de schaarsverlichte kajuit, om ons over de Zilt-kaart te kunnen buigen. Moeiteloos vindt Henk's viltstift de kleine stipjes die zijn route markeren. Bij elk vlekje in het blauw hoort een verhaal dat opmerkelijk vaak

de Juniper

over eenzaamheid en ongemakken gaat. Allemaal passeren ze de revu, De Petrus en Paulus Rotsen, Trindade, Tristan da Cunha, Bouvet 'het moeilijkste eiland van de reis', Tuktuyaktuk en uiteindelijk Kapingamaringa.

Laatste reis

Dat Henk op zijn zevenenvijftigste aan zijn laatste reis begint vindt hij allerm minst een onprettig gevoel. "Ik voel me er zelfs heel prettig onder." Hij koestert de ontmoetingen met twee zeilers op Hawaii die veel ouder zijn hij en nog altijd prettig rondzeilen. "Op die manier mag het van mij nog veertig jaar duren." En als je dan het grootzeil niet meer omhoog krijgt? "Hoe ouder ik word, hoe kleiner de boot zal moeten worden. Dus dit schip wordt ooit weer ingeruild voor een andere boot." En wat wordt dan 'Haven Avondrood' voor Henk de Velde? Het antwoord komt zonder enig nadenken: Kapingamarangi. De twee strepen ergens in Melanesië tekent hij blind in de kaart.

Klik hier en luister naar het derde en laatste deel van het interview met Henk de Velde

Onderweg zijn

"Als ik terug moet komen naar Nederland, noem ik dat een nederlaag," begint Henk het tweede deel van ons interview. "Maar dat moet je niet negatief opvatten. Tijdens elke reis heb ik de laatste maanden helemaal geen zin om terug te komen. Moet je eens kijken hoe lang ik er over heb gedaan van Noorwegen naar Nederland. En dat was niet alleen vanwege het weer... En dat gaat niet om Nederland, maar dan is de reis voorbij. Dan moet ik weer opnieuw beginnen. Ik heb dat altijd al gehad. Toen ik met de *Orowa* terugkwam heb ik tegen een journalist gezegd: 'de reis had wel zeventig jaar kunnen duren...'

Het onderweg zijn is voor mij het belangrijkste. Dan voel ik mij het lekkerste. Op mijn boot ergens naartoe zeilen, ergens liggen voor kortere of langere tijd, mijn eigen wereldje... En daarvandaan weer vertrekken. En waarom Nederland niet? West-Europa is mij gewoon te duur geworden. Vanaf het moment dat ik terugkwam kostte het leven mij twaalfduizend euro meer. Gewoon vanwege alle vaste lasten. En als ik nu wegga verdien ik dus twaalfduizend euro. Daar komt bij dat ik niet meer geïnspireerd raak door de westerse maatschappij."

Driehoog achter

Henk vertelt hoe hij op elke reis wel dacht aan Bernard Moitessier, de Fransman die in 1969 besloot om door te zeilen in plaats van te finishen in de eerste rond-de-wereldrace. "Maar dan dacht ik: 'dat kun jij niet maken Henk'. Ze steken tonnen in je, dus je moet terug naar Nederland. Maar ik had geen zin! En nu ben ik zo vrij geweest om voor mezelf te kiezen."

"Ieder mens is op zoek naar een stukje geluk. Ik vind de inspiratie alleen in mijzelf op zee. In de weidsheid, in de verte. Misschien kan het ook driehoog achter in Amsterdam, maar dan word je een kluizenaar. Dan verdrink ik in mijn denken..."

Loslaten

"Kan ik nu zover vooruit plannen?" vraagt Henk zich hardop af nadat zijn viltstift inmiddels in 2011 is aangekomen. "Eigenlijk niet, maar ongeveer zal die route er ongeveer zo uitzien."

Helemaal uit zicht zal Henk niet verdwijnen. "Ik ga boeken schrijven, iets voor televisie doen. Dus in plaats van mij uit te gummen zit ik weer helemaal in de publiciteit. Iets waarom ik niet gevraagd heb. Maar loslaten is geen afkappen." Hoewel hij zeker niet alle lijnen doorsnijdt, is Henk er wel van overtuigd dat zijn boot niet terug zal komen in Nederland. Hij legt uit dat hij op veel plekken ter wereld kan leven van zesduizend euro per jaar. "Stel ik kan dat verdienen met een boekje schrijven of af en toe een artikel voor een blad, wat moet ik dan nog in Europa doen."

Solo

Dat ook de nieuwe reis weer een solozeiltocht wordt, ligt volgens Henk aan hemzelf. "Ik vind geen goede partner. Geen man. Geen vrouw. Ik kan prima met bemanning varen. Maar alleen kleine stukken. Ik moet mezelf heel erg aanpassen om niet mezelf te zijn." Dat hij zijn indrukken met niemand kan delen vindt Henk juist een voordeel. "Die indrukken zijn honderd procent voor mij. Ik ben het beste in m'n eentje. Als ik na twintig dagen ergens aankom, blijf ik rustig drie dagen aan boord."

Als Henk vertelt hoezeer hij wel geniet van het vertellen van zijn verhalen achteraf, geeft hij toe dat zijn vertrek misschien toch wat minder definitief is dan sommigen hoopten. "Nou oké, de eerste drie jaar sluit ik niet uit dat ik terugkom om een boek te promoten of voor een lezing."

J
122

Hiswa te Water Primeur. . .

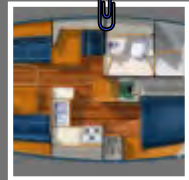
zeilplan

indeling

andere J's

folder

J
BENELUX

Hiswa
stand
G-30

Als het snel mag, maar niet hoeft...

Bamendaweg 22 - 3319 GS - Dordrecht - telefoon 078 6305505 -
e-mail info@jboats.nl - www.jboats.nl

3DYTM
Faster by Design

Sinds twaalf jaar domineert North 3DL® de top van het wedstrijdzeilen. Met **3DY** zorgt North opnieuw voor een revolutie in het zeilmaken. De nieuwe technologie maakt de prestaties van 3D bereikbaar voor een grotere groep zeilers.

3DY zeilen worden op zo'n geavanceerde manier gemaakt dat je het moet zien om het te geloven.

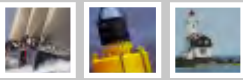

join the revolution!

www.northsails.nl

North Sails NV - Antennestraat 60 - 1322 AS Almere
tel 036-5460190 info@nl.northsails.com

Hobie feest

Foto's: Pierrick Contin

Zeg nu zelf, van alle zeil-hotspots in de wereld neemt 's Gravenzande niet direct de eerste breinpositie in. Toch wordt er verduveld lekker gezeild bij Kustzeilvereniging 's Gravenzande. En grote evenementen herbergen kunnen ze daar ook. Dat bewijzen het EK Hobie en Hobie Dagoon, die van 28 juli tot 6 augustus werden verzeild voor de Hollandse kust, georganiseerd door de Europese Hobie Cat Associatie en Cat Club Noordzee. De deelnemers op de 193 boten kregen het stevig voor de kiezen in ruige condities met harde wind en vooral venijnige brekers in de branding. Om vervolgens te moeten anticiperen op licht weer. De strijd op het water was hard en fel, maar de sfeer op de wal was typisch 'Hobie', dus ongedwongen en gezellig. Ook typisch

Hobie: de veelheid aan winnaars. Jeugd, Masters, Vrouwen, met spi, zonder spi, te veel om op te sommen. De Hobie-website biedt daarvoor uitkomst: www.hobiecateuropeans.com. KZVG-voorzitter Jan Verhagen toont zich een tevreden praeces: "Ik ben al dertig jaar lid, maar dit is absoluut het mooiste en grootste evenement dat we hier hebben meegemaakt. Ik weet zeker dat iedereen binnen de vereniging het met me eens is. Het was een moeilijk begin met een zware zeegang, maar dit einde is prachtig. Het is een groot Hobie-feest. Zo is het bedoeld, daar kun je alleen maar van dromen. Wij hebben ervan genoten." De foto's van Pierrick Contin bevestigen het beeld van een fantastisch zeilevenement.

Corkdroog

Harry Vogel en Peter van den Driessche deden mee aan de race Scheveningen-Cork. Zwaar op rantsoen, want de watertank bleek leeg. Het verhaal van 700 mijl, 5 liter water en 12 blikjes cola...

"Hebben we te veel helling om water uit de kraan te pompen?" Dit is de eerste verontrustende vraag van Peter die erop wijst dat de tank leeg is. We zijn nauwelijks vertrokken uit Scheveningen, deze 14e juli, voor de race in de duohandedklasse naar Cork (Crosshaven), Ierland. Na weken van uitgebreide voorbereiding, briljante boodschappenlijstjes, het plunderen van de lokale watersportwinkel en het verzamelen van weersinfo waarmee het KNMI wekenlang zou kunnen voorspellen dat we tegenwind krijgen, blijkt dat ik een foutje heb gemaakt tijdens het water bunkeren. Wel de slang in de tank gehangen, maar de kraan (een drukknop) vergeten open te houden. Na 10 minuten gewoon de slang terug opgerold en de watervuldop weer aangedraaid. Gevolg is dus dat we na een half uurtje zeilrace serieus moesten inventariseren wat

we aan drinken bij ons hebben. Alcoholhoudend telt niet mee, besluit ik in een poging m'n schippersverantwoordelijkheid alsnog te nemen. **We komen aan twee pakken mineraalwater, vijf pakken sap en wat flessen water**

(normaal om in de kuip per dag leeg te drinken)... Alles bij elkaar iets minder dan 14 liter. Niet veel, als je samen nog zo'n 700 mijl moet afleggen, maar we besluiten dat we door kunnen: tanden poetsen kan zilt, rijst en pasta kun je ook zout koken en verder zien we wel.

De **Scheveningen-Cork Race** telt dit jaar ruim 50 deelnemers. Helaas starten slechts vier in de duohanded klasse. Onze concurrentie bestaat uit een J130, een FF110, een Sentijn 37. Wij varen in m'n plastic scherenkruiser van bijna 42 voet: een Cayenne, gebouwd door Comfortina in Zweden in 1986. *Tzigane* genaamd. De start is vrij onstuimig in een forse windkracht 5. Na ons eerste waterprobleem ga ik direct liggen. **Shorthanded zeilen is: slapen als je kunt en niet pas als je moe bent.** Plus: zolang mogelijk warm en comfi blijven. Ik slaap nauwelijks als Peter roept dat er iemand z'n mast heeft verloren. We kunnen niet goed zien wie, maar er is al wel hulp bij aanwezig. Lullig begin van zo'n race. Ook zij hebben die voorbereiding met boodschappenlijstjes etc. achter de rug. Dat wordt vast geen Ierse vakantie meer.

De *Tzigane* loopt als de brandweer. Aan de wind betekent: nat en veel helling, maar ook makkelijk sturen en snelheid. Die hele middag en avond blijft er een prettige bries staan (20-25 kn). We passeren een aantal schepen en het ziet er lang niet bij iedereen even gecontroleerd uit. In een rond de boeien wedstrijd kun je best wel eens een rak varen met iets te veel tuig op: spillend grootzeil, de HA stijf doorgezet en veel achterstagspanning. Maar als je nog zo'n eind moet, is dit niet de zeilvoering. **Wij varen dubbelgereefd met de keerfok. Perfecte tuigage in deze omstandigheden.**

Peter is een fanatieke wedstrijdzeiler in een echte toerboot. Vaste vloerbedekking binnen, een enorme buiskap buiten en een kachel die aangaat als het frisjes dreigt te worden. Ik heb hem al enigszins gewaarschuwd dat zeilen met de *Tzigane* er iets anders uitziet.

Het meeste zoute water blijft weliswaar aan de goede kant

van de romp, maar er blijkt zich toch heel wat naar binnen te persen. Uit je kooi rollend moet je niet ongelaarsd je voeten op de vloer zetten: natte sokken! Ook moet je je tas en slaapzak op het enige droge plekje aan boord stouwen: helemaal voorin de boeg. Vorig jaar zeilde ik de Round Britain & Ireland met deze boot. M'n co-schipper van toen had wat meer ervaring in natte boten en pakte alles altijd in waterdichte zakken. Zelfs na drie weken hard racen waren al z'n sokken nog steeds droog. Ach, een leermomentje...

Als de volgende ochtend de wind totaal wegvalt en de stroom ons met twee knopen de verkeerde kant op sleurt, ankeren we zelfs nog even in 52 meter diep water.

Het anker erin gaat vrij eenvoudig, **ankerop zonder lier en zonder boegbeslag blijkt een zweet-op-de-rug-klus.**

Vervolgens drijven we in heel licht weer tot voor Dover. Daar blijkt de wind echt op en zelfs met een reachende spi krijgen we er geen gang meer in.

Na uren dobberen komt er een klein briesje uit het westen en kunnen we Dungeness en vervolgens Beachy Head ronden. Daar besluiten we om ver in zee te steken vanwege de buigtheid boven land. Zo houden we iets stabielere omstandigheden. Achteraf blijken de deelnemers die dicht bij de kust zijn gebleven last van zware buien te hebben gehad. Met -volgens enkele zeilers- windstoten tot 55 knopen. Wij kunnen opkruisen tot Wight om vervolgens bezeild in een keer de Lizard aan te lopen. **We pakken consequent hoogte, omdat we weten dat de wind terug zal draaien.** Dat gebeurt ook en na een paar korte slagen voor de kust van Cornwall kunnen we de Ierse zee opzeilen.

Doorgaans ben ik vrij gevoelig voor zeeziekte, maar de eerste twee, drie dagen verlopen meer dan voorspoedig. Pas later, in een wat holler zeetje, zijn we allebei wat katterig. Het kan ook uitgedroogd zijn... De voorraad drinken blijkt echt te weinig; rijst met zout water koken maakt juist dorstig. Gelukkig vind ik de derde dag in de bilge nog 12 blikjes cola.

De Ierse Zee lijkt wel het IJsselmeer op een mooie aprildag. Bezeilde koers, vlak water en om je toch niet helemaal thuis te laten voelen: enorme scholen dolfijnen rond de boot. Donderochtend 19 juli om 5.00 uur krijgen we de Ierse kust in zicht. Nog een paar mijl en dan... nee, geen Guinness, we hebben een enorme behoefte aan een douche, glazen water, kopjes thee, koffie en dan, als het echt niet anders kan, een Iers biertje.

Helaas is kort daarna de wind helemaal op. We zien drie andere boten bij ons in de buurt vergeefse pogingen doen om te finishen in de baai voor Cork. **Urenlang drijven we rond, geconcentreerd elk zuchtje pakkend om toch maar die finishlijn te passeren.**

We zeilen maar liefst 4 uur om de laatste 6 mijl te overbruggen. We finishen om 9.00 uur na een heerlijke tocht met over 't algemeen prima weer. Met maximaal 28 knopen wind en helaas wel minder dan 5.

Tijdens het aanleggen bij de Royal Cork Yacht Club blijkt m'n achterruit niet werken. Tijdens inspectie onder water zie ik tot

mijn verbazing dat m'n schroef verdwenen is. Na een week getelefoneer en geregeld zit er weer een nieuwe onder.

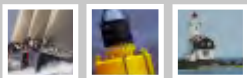
Peter moet wegens verplichtingen eerder naar huis. Ik vertrek donderdag 26 juli vroeg in de avond singlehanded richting Nederland. Vijf dagen later arriveer ik weer in IJmuiden, dankzij onstuimige zuidwestenwinden. Na elke race besluit ik bijna dat de boot nu toch echt te koop

is. Maar deze Cayenne zeilt werkelijk zo magistraal hard en makkelijk dat ik hem toch nog maar even houd. Uiteindelijk blijken Peter en ik de duohanded klasse gewonnen te hebben. Het ligt meer aan de uitvallers dan aan onze zeilprestaties. Hoewel: **je moet wel finishen om te winnen.**

Of Peter (foto boven) ooit nog met me mee wil is de vraag. Die vreemde combinatie van geen drup te drinken en verder alles zeiknat heeft volgens mij niet echt z'n voorkeur.

Tsja...

foto: © onEdition

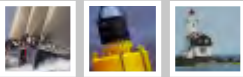
Ruim negen maanden werd er in Nieuw-Zeeland getekend, gerekend en gebouwd aan Mike Sanderson's Open 60 *Pindar*. Vanuit de loods ging de boot direct naar Europa. Omdat het vrachtschip een week eerder arriveerde dan gepland, was plotseling deelname aan de Cowes Week en de Fastnet Race

mogelijk. Helaas ging na een halve race de mast van de in recordtempo getuigde boot overboord. Ogenschijnlijk zonder aanleiding in 12 knopen wind. De bemanning, onder wie financier Andrew Pindar, bleef ongedeerd. Sanderson en ontwerper Juan Kouyoumdian kijken beteuterd naar de chaos.

Jolly Good...

foto: © onEditionz

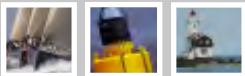

Al 170 jaar trekken zeilers de eerste twee weken van augustus naar Cowes op het eiland Wight. Maar de Cowes Week betekent niet alleen fanatiek zeilen in vrijwel elke denkbare klasse. Het evenement staat minstens even prominent op de society-kalender. Iedere Engelsman- of vrouw die vindt dat hij of zij ertoe doet, zorgt ervoor gezien te worden op een van de talloze high tea's, cocktail party's, charity diners of galaballs. Net als bij de paardenraces in Ascot, het tennis in Wimbledon of het cricket op Lords.

Die folklore verhinderde niet dat het evenement uitgroeide tot misschien wel het grootste zeilevenement ter wereld. Aan de vorige week geëindigde editie namen niet minder dan 1000 boten en meer dan 8500 zeilers deel.

Kijk hieronder naar het heden en het verleden van een bijzonder zeilfeest. Very British...

Fastnet's Fastest

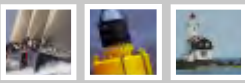
Op woensdag 15 augustus om 8.53 uur finishte de ICAP Leopard als eerste in de Rolex Fastnet Race 2007. Mike Slade's gloednieuwe 100-voeter, een Farr-ontwerp met kwispelkiel, klokte een nieuwe recordtijd: 1 dag-20 uur-18 minuten-53 seconden. Een verbetering van het oude record uit 1999 met 8 uur en 50 minuten dat stond op naam van Ross Field. Op de foto van Carlo Borlenghi is de Leopard hoog aan de wind op weg naar de Fastnet Rock.

Meer over de Fastnet in de volgende Zilt.
foto: © Carlo Borlenghi/Rolex

In de Wind

1000 Mijl: basis gelegd

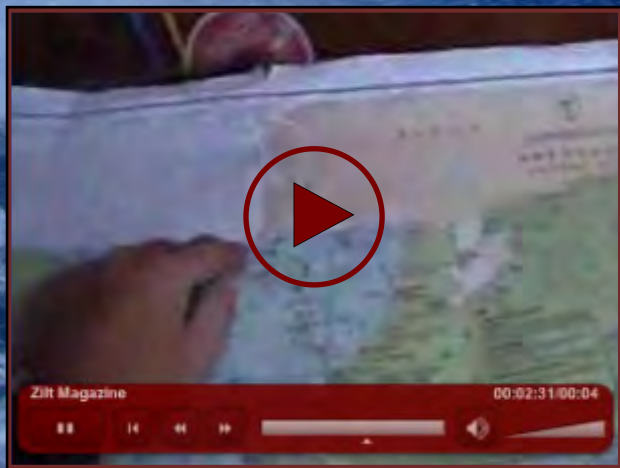
Foto en video: © Team Vloppmans

De 1000 Mijl beleefde dit jaar zijn première. Spannend voor de organisatie en de deelnemers. Dick Koopmans bericht. Doel van de wedstrijd is een breed internationaal veld met duobemanningen over de Noordzee te laten racen. Met vijf nationaliteiten en zeventien inschrijvingen lijkt de basis gelegd.

Het eerste rak naar Bergen begon met lichte tegenwind en mist. Na twee dagen nam de tegenwind flink toe, terwijl de mist verdween. De *Roaring Forties* (Open 40) pakte line honours en de *Xinia* won onder IRC. Het verschil tussen de *Vijaya* en *Jager* was met 41 seconden bijzonder klein. Rak twee en drie waren gecombineerd met de Shetland-Bergen race. Een veld van 45 schepen waarin veel duobemande boten vooraan te vinden waren. Dit kwam deels doordat er de eerste nacht weinig wind was en onze groep mocht roeien. Later stond er een mooie NNO wind en kon de spi op. *Roaring Forties* pakte weer line honours en *Fandango* (FF110) won onder IRC. De race komt altijd gelijk aan met een festival, wat een leuk walprogramma oplevert. Opnieuw een opmerkelijk verschil tussen *Jager* en *Vijaya*: 38 seconden!

In het laatste rak hadden nog vijf schepen kans op de 1e plaats. De start onder Bressay was onder spinaker lastig. Daarna stond er een mooie noordenwind en werd het door sommigen een 'kamelenrace' genoemd. Toch waren de verschillen tussen de eerste drie schepen hier relatief het grootst. Bootsnelheid is dus wel degelijk belangrijk. De vrouwen op de *Xinia* wonnen nipt het IRC Klassement. Chapeau!

EUROPA'S MEEST COMPLETE IN-WATER BOOTSHOW

RUIM 500 SLOEPEN, MOTOR- EN ZEILJACHTEN

4 T/M 9 SEPTEMBER 2007
MARINA SEAPORT IJMUIDEN

VOLVO

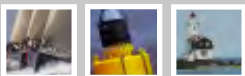
delta Lloyd

HISWA TE WATER
2007

KJK VOOR MEER INFORMATIE EN VOOR HET BESTELLEN VAN KAARTEN OP WWW.HISWA.NL

Class 40, lekker breeeeeed

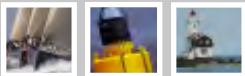
Wat velen hebben geprobeerd lijkt de Class 40 echt te gaan lukken. De nieuwe open klasse is in het afgelopen jaar zo explosief gegroeid, dat het gat tussen de Mini 650 en de Figaro aan de ene kant en de Open 60 aan de andere

definitief wordt ingevuld. Het succes van de 40-voeter is niet zo verwonderlijk. De regels van de open klasse bieden ontwerpers voldoende ruimte om buitengewoon spectaculaire boten te tekenen,

terwijl de kosten - altijd een relatief begrip bij wedstrijdboten - enigszins beheersbaar blijven. Hoewel de wortels van de nieuwe klasse in Frankrijk liggen, komen steeds meer boten uit andere landen. Zo werd vorige week in het Zuid-Engelse Lymington de eerste Rogers 40 te water gelaten. De foto laat goed de extreme breedte van de boot zien. Eigenaar Tanguy de Lamotte, kennelijk even onstuimig als het uiterlijk van zijn boot, ging de Fastnet Race meteen gebruiken voor zijn eerste echte proefvaart.

Helemaal Radiaal

Evi van Acker vaart dan wel onder Belgische vlag, ze woont en studeert in Amsterdam. Dus beschouwen we haar graag als 'een beetje Nederlands'. Ze prolongeerde op krachtige wijze haar Europese titel in de Laser Radiaal tijdens het EK in Scheveningen, begin augustus. Met een serie van 1-3-1-1-(32)-5-1-7/19 punten. Een voorsprong van 18 punten op de nummer 2, Sarah Steyaert uit Frankrijk en 24 punten op de bronzen medaille-winnaar, de Deense Alberte Lindberg. Onze landgenoot Gea Jutjens werd 4de met 51 punten.

In Scheveningen werd ook het WK Laser Radiaal voor mannen verzeild. Daarin pakte Eduardo van Vianen zilver, achter de Brit Ben Paton. Het puntverschil: 2. Steven Krol en Steven Le Fevre vormen een duo in de 470, Team Steven. Ze komen uit de Laser Radiaal en keerde in Scheveningen even terug in die boot. Met succes. Krol won brons. Le Fevre werd 7de.

In de Wind

Foto's Thom Touw

Boord aan boord met de koning

foto: © Diego Yriarte/MedCup

Spanje kent veel minder actieve zeilers dan Nederland. Menig sinaasappelboer, olijventeler of stierenvechter woont zo ver van de zee dat hij praktisch nog nooit een boot zag. Toch leeft het zeilen bij de overgrote meerderheid van de Spanjaarden wel degelijk. De aandacht die kranten en televisie aan zeilwedstrijden besteden, is zelfs een veelvoud van die in onze lage landen. Voor een belangrijk deel komt dat, doordat elke Spanjaard ten minste een fanatieke zeiler kent: koning Juan Carlos in hoogsteigen persoon.

De *Copa del Rey* in Palma de Mallorca is een van de belangrijkste zeilwedstrijden in de Middellandse Zee. Dagen voor de start van de eerste race staan de landelijke kranten al bol van het zeilnieuws. De aankomst van de deelnemende koning op het eiland is voorpaginanieuws. Op vier binnenpagina's lezen we dat ook kroonprins Philippe en de fotogenieke prinses Laetitia - beiden zeilers in de olympische 470 - meereizen. Even verderop zien we de twee kleindochters van de koning aan boord stappen van de *Fortuna*, het snelle motorjacht van de familie. En in een grondig achtergrondartikel wordt deskundig gespeculeerd over de kansen van Juan Carlos op de *Bribon*, zijn Transpac 52.

Vanaf de eerste start blijft de zeilwedstrijd dagenlang voorpaginanieuws. De koning speelt steeds de hoofdrol maar in zijn kielzog worden alle klassen door de sportcommentatoren besproken. Kleurenfoto's geven een prachtig beeld van het spektakel op het water. Zoveel media-aandacht staat in geen enkele verhouding tot het aantal zeilers in Spanje. De sport leeft duidelijk meer dan je zou verwachten. De beste Spaanse zeilers zijn veel meer een idool dan de Roy Heiners in Nederland. Als Spanjaard hoef je blijkbaar zelf geen zeiler te zijn om het zeilen enthousiast te volgen. Het is als het schaatsen bij ons: veel fanatieke schaatsfans hebben nog nooit een klapschaats in het echt gezien.

Dat media-aandacht helpt bij het populair maken van een sport is wel zeker. En dat de koning en zijn familie een magneet zijn voor de pers staat als een paal boven water.

Maar kan de populariteit van de zeilerij in Spanje verklaard worden door de betrokkenheid van de koninklijke familie? Komt het door bemoeienis van Juan Carlos dat de Volvo Ocean Race in Vigo startte, de 5 Oceans vanuit Bilbao, dat Valencia een zeilersmekka werd tijdens de America's Cup en dat de duohanded World Race en The Race starten in Barcelona?

Als dat zo is, wordt het tijd dat onze Willem-Alexander uit zijn eigen Regenboog en de Lemsteraak van zijn moeder stapt en aan het roer gaat staan van een boot die serieus meevaart in een internationaal wedstrijdveld. En als onze toekomstige koning wat overheidsgeld weet vrij te maken voor een Nederlandse Transpac 52 zal de Zilt-redactie daar niet over zeuren.

Integendeel, we zetten de Oranjeboot zeker prominent op de voorpagina. Spetterende videos nemen we graag in ons multimediale blad op en voor foto's van de prinsesjes die op de arm van Maxima hun vader uitzwaaien als hij omringd door Nederlandse topzeilers de haven uitvaart, maken we een graag een nieuwe society rubriek...

Sea Fever

De zee inspireert! Dichters, schrijvers en ook muzikanten. Laurens van Zijp speurt naar wind- en watergerelateerde liedjes.

Deze aflevering: Sea Fever

Door: William Topley

CD: Sea Fever, 2005

Vorig keer kwam het loflied van Dire Straits op het jacht van Sir Francis Chichester aan bod. Vreemd genoeg hebben die namen een band met het nummer *Sea Fever* de Britse zanger William Topley. Op uitnodiging van Topley werkte Dire Straits-voorman Mark Knopfler namelijk mee aan dit nummer. Hij bespeelt dezelfde gitaar, een Gibson Les Paul, die hij voor *Brothers in Arms* gebruikte en dat is goed te horen.

In de jaren negentig was William Topley frontman van de band The Blessing, maar hij vestigde later naam als singer/songwriter. In 1997 verscheen zijn solodebut *Black River*. In zijn jeugd raakte hij verknocht aan de zee, zo herinnert Topley zich. In het boek *The Lonely Sea and the Sky* van -jawel- Sir Francis Chichester las hij het gedicht *Sea Fever* de beroemde Engelse dichter John Masefield. Hij vond het een geweldige tekst om op de plaat te zetten. Sterker, hij gaf zijn cd uit 2005 dezelfde titel.

*I must go down to the seas again
- To the lonely sea and sky
And all I ask is a tall ship and a star to steer her by
I must go down to the sea again
- for the call of the running tide
is a wild call, is a clear call that may never be denied*

*I must go down to the seas again
- To the lonely sea and sky
And all I ask is a tall ship and a star to steer her by
and the wheel's kick and the wind is strong and you see the
white sails shaking
and the grey mist on the sea's face is a wild dawn breakin'*

*I must go down to the sea again
- to the vagrant gypsy life
to the gull's way and the whale's way
- where the wind's like a whetted knife
And all I ask is a windy day
- With the white clouds a-flying
And the flung spray and the blown spume
- And the sea gulls a-crying.*

*And all I ask is a merry yarn from a fellow rover
and a quiet sleep and a sweet dream - when the long trick is
over*

Klik hier en luister naar een fragment:

Topley is overigens niet de eerste die *Sea Fever* zingt, de zilte tekst is in verscheidene uitvoeringen op muziek gezet.

{Met dank aan Lourens P. van Esch voor de tip!}

*Eerder in deze reeks zijn beschreven: The Downeaster Alexa-
Billy Joel (Zilt 1), Sail-on-sailor-Beach Boys (Z2), Last Great
American Whale-Lou Reed (Z3), Als het Golft-De Dijk (Z4), All
at Sea-Jamie Cullum (Z5), A Salty Dog-Procol Harum (Z6),
Down by the Sea-Men at Work (Z7), Southern Cross-Crosby,
Stills, Nash (Z8) Singlehanded Sailor-Dire Straits (Z9).*

Draadloos naar de masttop

Een windmeter die draadloos de informatie naar de kaartentafel stuurt is niet nieuw. Het Engelse Tacktick heeft al jaren succes met een draadloos

systeem. Het voordeel van werken zonder bedrading is het grootst bij de masttopunit. Het geeft een gewichtsbesparing op een belangrijke plaats. Een kwetsbare dekdoorvoer is niet meer nodig. De Tacktick windmeter wordt daarom vaak gecombineerd met

diepte- en snelheidsmeters van een ander merk. Nieuwe boten

in de chartervloot van Sunsail combineren bijvoorbeeld het Raymarine ST60 systeem met de windmeter van Tacktick. Het Finse Nexus (vroeger Silva) komt nu met een 'wireless wind transducer' die zijn informatie uit de masttop verstuurt naar de WSI-box onderdeks (Wireless Sensor Interface). Een klein zonnepaneel voorziet de windmeter van energie. De WSI box werkt samen met de instrumenten uit de bestaande NX-lijn van Nexus. www.electronautic.nl

Open dag Zeilschool Pyxis Mare

Op 2 september houdt Zeilschool Pyxis Mare in thuishaven Flevo Marina een Open Dag. Je kunt een gratis een uurtje een proefles krijgen op een First 31.7. Zeilschool Pyxis Mare

is een CWO-erkende zeilschool voor zowel beginnende als gevorderde kajuitjachtzeilers. Het vaargebied beslaat het IJsselmeer, Markermeer, de Waddenzee en de Noordzee. Voor volgend seizoen zoekt de zeilschool trouwens nog

instructeurs. Meer info: 038-4607529, info@zeilschoolpm.nl.

38 voet voor 1 ton

Bavaria komt vaker met een nieuw model dan menig autofabrikant. Vanaf eind dit jaar is de Bavaria 38 Cruiser leverbaar, de opvolger van de 37 Cruiser. Als je deze nieuwe

aanwinst voor 31 augustus bestelt, krijg je erg veel boot voor je geld. Voor een totaalprijs van een ton (incl. btw) zet de werf standaard een magnetron aan boord, is de spiegel elektrisch te openen en zit er teak op de kuipbanken en kuipvloer. Zoals bij de andere recent geïntroduceerde Cruiser modellen is de grootschoot op de achterste kuiplieren te bedienen. Een hele verbetering ten opzichte van bediening op het kajuitdak. De achterhutten zijn op de 38 Cruiser naast een zijraam en een kuipraam voorzien van een dakluik. Aan openslaande ramen en luiken in de salon ook geen gebrek, 7 stuks zorgen voor genoeg verkoeling onderdeks. De 7200 kilo wegende boot wordt door 2100 kilo ballast in een 1,95 diepe kiel overeind gehouden.

Voor snelle beslissers:

www.vandenboschyachting.nl of www.hollandsailing.nl

Hoe ruikt de zee? Hoe voelt een storm? Hoe klinkt een windstilte? Zelfs in onze multimediale wereld zijn er nog talloze schijnbaar onmogelijk te beantwoorden vragen. Maar dat weerhoudt ons er niet van naar antwoorden op zoek te gaan. Zintuigen in twee dimensies...

Biesboschbui

Locatie: Gat van de Noorderklip in de Biesbosch. Positie: 51°45.4N-04°47.4E. Zeilers hebben zich al uit de voeten gemaakt, de zeilen gestreken, de wal opgezocht. Gewaarschuwd door een inktzwarte lucht die vanuit het westen dreigend op kwam zetten. Windvlagen rennen over het water, dikke druppels kletteren neer, even later gevolgd door een zware hoosbui en knetterend onweer. Zomer 2007...

Zomer in Zeeland

'Bijgaand een foto van onze vakantie in Zeeland begin juli,' schrijft Ewout Verreydt van de *High 5*. 'Zeg nou zelf, deze vergezichten maken alles goed. (betonhaven, Neeltje Jans) Een prachtige vakantie gehad, da's wel duidelijk, hoop ik...'

Zilt op wielen

Waddenveteraan Jan Heuff stuurde ons deze foto van West Terschelling tijdens de novemberstorm van 2006.

'De bus is van de Utrechtse theatergroep Zilt, die regelmatig op Terschelling verblijft,' weet Jan te vertellen. 'Als de heren huiswaarts gaan laten ze de bus op het buitendijkse parkeerterrein op West achter. Maar dat is 's winters niet de beste plek voor onbeheerde voertuigen...'

'Ontsnipperingsstrategie' Zestienkwadraatklasse werkt

De Zestienkwadraatklasse heeft dit jaar een promotiestrategie ingesteld. Dit om de versnippering van de wedstrijden tegen te gaan. De klasseorganisatie wil minimaal

20 series met minimaal 20 deelnemende boten per start. Het lijkt een succes, als we publiciteitsman Jan-Willem Lanser mogen geloven.

Uit een tussenbalans blijkt dat van de tot nu toe gehouden veertien evenementen er elf aan deze 20/20-eis voldoen. 'Het jaartarget van de voorgaande jaren is daarmee reeds bereikt,' aldus Lanser.

'We zitten nu op tweederde van het seizoen. Als de tendens zich zo doorzet dan komen we als 16m²-klasse uit op een geschatte 3800 starts dit jaar. Dit getal is inclusief de kleinere wedstrijden die nog gaan komen. Als 16m²-promotor durf ik rustig de stelling neer te leggen dat geen enkele andere (niet-jeugd) zeilklasse dit cijfer haalt. De 'ontsnipperingsstrategie' zoals door 16m²-bestuur dit jaar ingeslagen is, werkt. Zonder dat dit meteen leidt tot het verdwijnen van de kleinere, lokale wedstrijden.

De teruggang van de deelnemersaantallen in de afgelopen jaren - voor veel klassen herkenbaar - is omgezet in een grote vooruitgang.'

Van 6 t/m 9 september is het NK 16m² op het Schildmeer. Zie ook: www.16m2.nl

'Een hobby mag uit de hand lopen'

Foto: © Cock Baas

Cock Baas is het prototype van zeil-diehard. Hij kwam ooit in aanraking met het wedstrijdzeilen via zijn buurman, die toevallig Fred Imhoff heette. Daarna is het zeilvirus in volle hevigheid blijven voortwoekeren. De laatste jaren heeft Baas een merkwaardige voorliefde voor 'vintage-racers' ontwikkeld: hij zweert bij de ouwe IOR-er Sprinta Sport. Daarmee tufte hij deze zomer via de staande mastroute naar de Deltaweek, ragde daar een week in de rondte en noteerde een 1 overall en een 1 in de ORC 5. Toen ging zijn *Impuls* op de buitenboordmotor weer noordwaarts naar de thuishaven Weteringbrug. **'Toch een mooi weekje, met precies 360 mijl op het log,'** aldus Baas. Niet dat de boot daar verder werkloos blijft liggen. Cock 'doet' nog de Flevorace in Enkhuzen, de Zuiderzeeweek in Hoorn, het NK Zeezeilen in IJmuiden en als toetje de oktoberraces in Hindeloopen. Onder het motto van Cock: 'Hobby's zijn er om uit de hand te lopen.'

Lezing voor zeilers met zilt bloed

Op vrijdagavond 7 september om 19.30 uur in het Cultureel Centrum de Drommedaris in Enkhuizen, houdt zeezeilkapitein Eef Willems een diapresentatie. De toegang is € 3.50 p.p. incl. koffie/thee. Eef is schipper van de *Tooluka*, een 14 meter lange, sloepgetuigd spitsgatter. Tijdens de presentatie neemt zij je mee naar het rijke dierenleven, de schoonheid van de ongerepte natuur van Antarctica en de sub-Antarctische eilanden. Je ziet adembenemende foto's die Eef tijdens de vele reizen in dit gebied heeft gemaakt. Haar verhalen voeren je mee naar de verlatenheid en de leegte, de diepe fjorden en de weelderige natuur en naar een gevoel van nietigheid in golven en ijs. Eef's charterbedrijf Tooluka BV verzorgt zeilreizen met de *Tooluka* naar Antarctica, South Georgia, de Falkland Eilanden en Vuurland. Aan boord is plek voor maximaal zes gasten.

www.drommedaris.info en www.tooluka.nl

foto: © Yvonne Palmars

Weemoed begint...

Europees decor

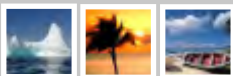
Met een groot aantal Rondje Atlantic zeilers weer op de terugweg maken de foto's van tropische baaien plaats voor een decor van dichterbij huis. Op de foto ligt de *Adagio* afgemeerd aan de kade in het Zuid-Engelse Dartmouth.

Foto: Bas de Lijster

Zilte Wereld

Zeilpakken weer uit de kast

De afgelopen weken kwamen *Gekko*, *Twister*, *Sally Lightfoot* en *Liink* weer terug op hun vaste stek in Nederland. Bijna allemaal maken ze op hun websites melding van het rare gevoel dat het varen in een zeilpak geeft. Sommigen hebben het pak jarenlang niet nodig gehad en moesten bij het invaren van Het Kanaal diep graven om de vergeten kledingstukken tevoorschijn te halen.

De bemanning van de *Diederik* heeft na hun onverwacht lange stop op Bermuda toch aansluiting gevonden bij de laatste van de Azorengroep en ligt nu samen met de *Klef* in Falmouth. Een dag voor aankomst in Engeland schrijven ze: "Binnen is het 17 graden. We dragen warme kleding met sjaals, sokken en schoenen. Nog een nacht een onderbroken nachtrust en dan zijn we in Engeland. In ons binnenste ontstaat een beginnend gevoel van weemoed. Binnenkort komt er een eind aan wat ruim twee jaar geleden begon. De realiteit dring zich op."

Op de *Vagabond* gaan ze nog het langst een zeilpak nodig hebben. Zij zullen pas rond 30 september in Nederland aankomen en zijn daarmee de hekkensluiters van dit seizoen.

Moderne vertrekkers bewaren hun herinneringen op hun website. Zo zal de bemanning van de *Klef* na thuiskomst de gefilmde ontmoeting met potvissen ongetwijfeld ook met weemoed bekijken.

Zoom in op een desolate ankerplek in Patagonië of een tropische baai in de Pacific en zie welke boten daar in een droomdecor liggen. Of tik de naam in van de boot die vorig jaar nog naast je in de marina lag en nu onderweg is naar de zon. Met een muisklik ga je door naar de website van de wereldzeiler om de laatste logboekbijdragen te lezen en de jaloersmakende foto's te zien.

Google Earth

In *Zilte Wereld* is slechts ruimte voor een deel van de wereldkaart. Door op de punaise in de kaart te klikken open je alle posities in Google Earth. Staat Google Earth nog niet op je computer, dan kun je het [gratis downloaden](#).

Geef je positie door

Alle zeilers die Nederland voor een jaar of langer achter zich laten kunnen een plek krijgen op de Zilte Wereldkaart. Mail daarvoor je positie naar ziltewereld@ziltmagazine.com. In de pop-up bij de positie is ook plaats voor een of twee korte zinnen over jezelf, je boot of de plek waar je bent. Een link naar je eigen website past daar ook in. De positie en begeleidende tekst veranderen elke twee weken.

Wekelijks vertelt Zilt huismeteoroloog Henk Huizinga hoe het zeilweer voor het komende weekend wordt.

Kijk en luister naar zijn verhaal en klik daarna op je eigen vaarwater in de kaart hieronder.

Weerbericht voor 17, 18 en 19 augustus 2007

Wisselvalligheid slaat weer toe

De Fastnet Race die voor veel deelnemers nog niet ten einde is, werd gekenmerkt door veel wind.

Vrijdagnmiddag +36: Het laag, dat daar verantwoordelijk voor was, ligt op deze kaart inmiddels voor de Noorse kust maar een volgende systeem is al weer onderweg naar Ierland. Wij zitten daar tussenin in onstabiele lucht en een westenwind van 10-15 knopen. Op de Noordzee ligt een trog.

Zaterdagmiddag +60: De depressie is boven Ierland gearriveerd. Een bijbehorend front ligt boven Engeland. Bij ons is de wind gekrompen naar het zuid-zuidwesten met 15-20 knopen. 's Avonds neemt de bewolking toe en gaat het regenen.

Zondagmiddag +84: Het front ligt met regen boven het oosten van ons land en het lagedrukgebied is iets opgevuld. In de onstabiele lucht komt de wind met 15-20 knopen uit het zuid-zuidoosten.

Gelukkig probeert begin volgende week het Azorenhooft weer wat dichterbij te komen.

Het Zilt weerbericht wordt verzorgd door NIMOS Meteotraining
www.nimosmeteo.nl

Bemannig

De bemanning van Zilt Magazine bestaat uit: Ruud Kattenberg, Sjors van der Woerd, Laurens van Zijp, Michiel Scholtes, Henk Huizinga, Jimmy Lengkeek, Pieter Nijdeken en vele opstappers.

Advertenties

Ria Verhoef, riaverhoef@ziltmagazine.nl

Aan de kajuitafel

Onze manier van werken is even onconventioneel als *Zilt* zelf. Verwacht ons daarom niet in een spectaculair kantoor. We zijn het liefst aan boord, op het water of onderweg naar een goed verhaal.

De redactievergadering houden we aan wisselende kajuit- en keukentafels en verder zijn we uitgerust met e-mail, chat en Skype.

De beste manier om ons te bereiken, is een e-mail te sturen aan: redactie@ziltmagazine.nl

10/2007

De inhoud van *Zilt* Magazine mag op geen enkele wijze worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de makers. De uitgever kan niet aansprakelijk worden gesteld voor fouten in deze publicatie.

Zilt Zoekt Zeilers

Abonneer je nu en ontvang gratis:
-elke week het zeilersweerbericht
-elke veertien dagen Zilt Magazine

Surf naar www.ziltmagazine.nl
en vul je e-mailadres in

Of klik hier om Zilt naar
een zeilvriend te sturen

